

Vincent Van Gelder

Előkert
(Voortuinlijk)

Édesanyám várandós velem
meztláb lép a gyepre
mielőtt apám mindent rövidre nyírna

Fűszálnak támasztott harmatlétrák
törnek tövig a lábujjak között
Talpai hűvösen társalognak

Kis lábammal méhében kutatok
Bokái büszkeségtől duzzadnak
Hamarosan ordítva születünk

Nevezzük visszatérő álomnak
(Noem het een terugkerende droom)

A kéttörzsű fa koronájából megint leesik
egy gyermek remegve, éjjeli esőtől áztatva
kezek helyett újra kis csonkokkal
melyek nem elegendőek a gyökerek kiásásához

Farkaséhesen kapkod
földből előbújó
giliszták után,

míg a fa tetején magasan
a két törzs között
a Takácsnő hálóját javítja

Tizenkettőt üt az óra. Az éjszaka köddel felel,
megérinti a gyermeket aki félálomban csendben sírdogál.
Megtanulta magát vigasztalni, már elválasztásakor
ferdén szoktatta fogait az élethez, babrálja a halotti leplet
amely őrzi anyja illatát.

Hermán Dániel fordítása